

32 *num. 93. Kazenberger loc. cit. num. 113. & alii passim. Uterius chordigeri gaudent in articulo mortis privilegio absolutiois generalis ex concessione Clementis VIII. constit. incip. Quæcumque à Sede: : Pauli V. constit. incip. Cum certas: & Gregorii XV. constit. incip. Injuncti nobis: Item communicationis meritum nostri ordinis; Kazenberger loc. cit. num. 113. & alii communiter.*

33 *Hinc quantum ad indulgentias confratrum chordæ S. P. N. Francisci, & fratrum tertii ordinis de penitentia edita fuit ab Innocentio VI. 15. Maji 1688. sequens constitutio.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Venerabilis frater, & dilecti filii, salutem, & apostolicam benedictionem.

Expositi nobis nuper fecit dilectus filius frater Franciscus Diaz à S. Bonaventura in Romana Curia pro familia ultramontana obedientia, seu directioni ministerii generalis totius ordinis FF. minor. subjecti, commissarius generalis, quod aliàs ad favorem dilectorum filiorum utriusque sexus confratrum chordæ S. Francisci, & fratrum tertii ordinis de penitent. emanant à diversis Pontificibus prædecessoribus nostris litteræ in forma brevis expeditæ: Primo à fel. record. Paulo Papa V. sub die 25. Septembris 1607. incipientes verbo: *Nuper &c. Secundo*, à piæ mem. Gregorio XV. 26. Junii 1622. incipientes verbo: *Aliàs &c.* & continentes tenorem aliarum bonæ mem. Sixti V. etiam prædecessores nostri. Tertio, ab eodem Papa Gregorio XV. 10. Nov. 1622. incipientes, *Pias Christi &c. Quarto*, à piæ mem. Alexander Papa VIII. patre prædecessore nostro 28. Junii, ac postmodum 5. Sept. 1686. quibus inter alia committitur inter ipsos sexus utriusque tertiarior, & confratrum, seu cum ipsis tertiaris, ac confratribus religiosi diversorum ordinum, & conceduntur, seu confirmantur diversa privilegia, statuta, concessiones, & indulgentiæ, illæ præcipue pro recitatione coronæ B. Mariæ Virginis à dicto Paulo V. 8. Junii 1608. pro statione Sanctissimi Sacramenti, & exercitio Viæ Crucis, etiam à nobis, prævis, supradictis litteris, sub dictis diebus 28. Junii & 5. Septembris impartitæ, & innovatæ; immo etiam decreta (à Congregatione indulgentiæ & reliquiis preposita) sub diebus 14. Jan. & 15. Junii 1681. formata. Et licet à nemine litterarum privilegiorum, statutorum, concessionum hujusmodi, & indulgentiarum executio impediri valeat (etiam non obstantibus quibuscumque conditionibus, vel obloctionibus superiorum quorumvis ordinum, maxime in Angelo-Politana, & Mexicana Diocesi) nihilominus videm exponens pro interesse, & indemnitate dicti ordinis minorum, cujus directioni præfati fratres, & tertiaris sunt subjecti, & ad quem vigore præfate nostre confirmationis, directæ concessionis extenduntur, ne litteræ, privilegia, statuta, concessiones, & indulgentiæ præfate debito frustrentur effectu, nobis humiliter supplicari fecit, ut ei in præmissis opportune, de benignitate apostolica dignaremur providere. Nos igitur statum, & merita causæ, & causarum, litterarum, privilegiorum, statutorum, concessionum, & indulgentiarum hujusmodi temores, presentibus pro expressis habentes, ipsamque exponentem, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, nisi quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestræ, attentò, quod sicut dictas exponens asserit, agitur inter exemptos, per presentes committimus, & mandamus, quatenus vos, vel duo, vel unus vestrum, vocatis ad id qui fuerint evocandi ad dictarum litterarum, privilegiorum, statutorum, concessionum, & indulgentiarum hujusmodi executionem, juxta illarum, seu il-

lorum seriem, & tenorem, prout de jure, auctoritate nostra procedatis. Nos enim vobis, & cuilibet vestrum, quoties, & quot fuerit opus citandi, illisque, & quibus videbitur, sub sententis, censuris, & poenis inhibendi, ac inobediendi in illas incidisse, & pervertata forma Conc. Trid. declarandi, aggravandi, & reagravandi, & interdicendi, ceteraque in præmissis necessaria, & opportuna faciendi, exercendi, & exequendi apostolica auctoritate, plenam, & liberam (tenore presentium) concedimus facultatem. Non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. — Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 25. Maji 1688. Pontificatus nostri anno decimo tertio. — *Scriptura erat.* — Ven. Fr. Episc. Angelo-Politano, & dilectis filiis nostro, & Sedis Apost. Nuntio in regnis Hispaniarum residenti, ac scholastico ecclesiæ Salmanticæ, & eorum cuilibet.

Hæc Bulla videtur ap. P. Engelbert. Pauck in 3. seraphica vinea cap. 19. num. 80. & apud Kazenberger in append. alphabetica verb. Indulgentia confratrum chordæ S. Francisci, & fratrum tertii ordinis de penit.

Hic tamen opportune notandum occurrit, quod novissime Benedictus XIV. constit. 41. tom. III. Bullarum incip. Ad Romanum Pontificem: indulgentias concessas fratribus, & sororibus tertii ordinis secularis de penitentia S. Francisci, sive collegialiter viventibus, sive in domibus privatis, reformavit, & ceteris omnibus revocatis aliis de novo concessit, quas sigillatim ibidem enumerat. Sunt autem ejusmodi.

Indulgentia plenaria confessis, & Sacra Eucharistia refectis ea die, qua in ordinem ingrediuntur.

Item plenaria confessis, & communione refectis die festo S. Francisci, 4. Oct. S. Clara, Sancti Titularis ecclesiæ, oratorii, vel capelle ejusdem tertii ordinis, die dedicationis S. Mariæ Angelorum, & de Portiuncula, dummodo ecclesiam ipsam visitaverint, & de more oraverint.

Indulgentia plenaria in articulo mortis constitutis confessis, & communione refectis, & ore, vel si non potuerint ore, saltem corde nomen Jesu invocantibus.

Visitantibus ecclesiam tertii ordinis, seu oratorium, sive capellam diebus stationum in missali Romano descriptis, ibique orantibus de more, indulgentiæ illæ conceduntur, quas prædictis diebus visitantes ecclesiæ urbis, & extra eam consequuntur.

Confessis, & Sacra Communionem refectis in festo stigmatum S. Francisci, & Ludovici Galliarum Regis, S. Elisabeth Regine Portugaliæ, & itemque S. Elisabeth Hungariæ Regine, S. Margaritæ de Cortona, atque in duodecim aliis anni feriatis, vel dominicis diebus ad libitum eligendis, & à superioribus ordinis approbandis, & visitantibus, ac orantibus, ut supra, qualibet eorum dierum, septem annorum, & totidem quadragenarum indulgentiæ.

Idem centum dies indulgentiarum lucrantur toties quoties interfuerint missis, aut divinis officiis in ecclesiâ, ut supra celebrandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem tertii ordinis ubi faciendis; cum pauperes hospitio susceperint, pacem composuerint, vel procuraverint, corpora defunctorum quorumcumque ad sepulturam associaverint, aut processionem de licentia ordinarii faciendas, SS. Eucharistiæ Sacramentum tam in processionibus, quam cum ad infirmos deferret, vel saltem si sint impediti ad signum campanæ orationem Dominicam, & salutationem Angelicam, sive pro ecclesiæ necessitatibus, sive pro defunctis fratribus, & sororibus recitaverint.

Item si peccantem ad penitentiam redegerint, doctrinam christianam rudes docuerint. Tandem quoties opus aliud pietatis, vel charitatis exercierint.

Ad rem liceat adhuc adnotare sequentia.

Indulgentiæ pro fratribus tertii ordinis S. Francisci de Paula conceduntur à Pontifice ad instar fere indulgentiarum pro illis, qui tertium ordinem S. Francisci de Assisio profuerint, excepto quod indulgentiam plenariam consequuntur in festo S. Francisci de Paula, S.

Francisci Salesii, dedicationis S. Michaelis Archangeli, & in festo omnium Sanctorum, si visitaverint ecclesiam aliquam ordinis, si ibi sit, & in defectu, unam aliquam civitatis, vel loci, ubi degunt. Ceteræ indulgentiæ eadem omnino sunt, ac superiores pro tertiaris S. Francisci Assisiensis. Quoad chordigeros S. Francisci de Paula cingulum tantum benedictum ab aliquo fratre ejus ordinis, vel ab alio deputato à superioribus ejusdem ordinis deferentes, die qua cingulum assument confessi, & Sacra Communionem refecti plenariam indulgentiam consequuntur, sicut & plenariam in festo S. Francisci de Paula, visitantes, ut supra; ac denique plenariam in articulo mortis, eo modo quo tertiaris S. Francisci Assisiensis. Quotidianam etiam indulgentiam centum dierum consequuntur, si in honorem D. N. J. C. & SS. Apostolorum preces effuderint. Denique Chordigeri illi, sicut & tertiaris, pro quolibet bono opere sexaginta dierum indulgentiam consequuntur, in quo differunt à tertiaris S. Francisci Assisiensis, qui centum dies lucrantur. Eadem omnibus indulgentiis applicare pro defunctis possunt. Ita ex Bulla pro indulgentiis tertiariorum S. Francisci de Paula, incip. Inexhaustis: Bullar. tom. 3. num. 56. *

34 Benefactores nostri seraphici ordinis maximas indulgentias consequuntur. Clemens enim VII. in primis in constit. incip. Dum consideramus 16. April. 1526. apud Kazenberger in supplemento theolog. Sacrament. Patrii Sporer cap. 2. quest. 2. §. 8. num. 107. apud Mattheucci, in Officiali Curie Regularis cap. 31. reperienda, sic loquitur: "Dum consideramus assiduos labores, & vigiliis, & quæ dilecti filii syndici, & procuratores domorum, & monasteriorum fratrum minorum S. Francisci regularis observantiæ, & monialium S. Clarae, conceptionis, annuntiationis, ordinum, & sororum tertie regule S. Francisci sustinere non cessant, merito nos obligant, ut armatum suarum saluti consulamus: idcirco uni syndico, & procuratoribus hujusmodi, cum illius uxore, & liberis, presentibus, & futuro, singulæ domui, & monasterio prædictis pro tempore servientibus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi, & eorum quilibet, omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, favoriibus, & gratiis, quibus fratres ordinis observantiæ prædictorum utuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, possunt, & gaudere possint, & valeant auctoritate apostolica concedimus, & indulgemus."

35 Alexander VI. concessit, ut medici ordinarii fratrum minorum, & sororum S. Clarae habeant eadem privilegia, & gratias, quibus quilibet syndici, & procuratores prædictorum fratrum. Martinus IV. concessit tam procuratoribus, quam advocatis, qui in curiis ecclesiasticis, & civilibus, seu secularibus, laboraverint pro defensione ordinis fratrum minorum, ecclesiarumque ejusdem ordinis, singulis annis indulgentiam centum dierum. Idem Martinus IV. concessit cunctis fidelibus, qui manus adiutrices porrexerint ad construendas ecclesias, vel monasteria ordinis fratrum minorum, ac omnibus, qui sepulchrum elegerint in cæmeteris, ac claustris prædictorum fratrum, indulgentiam quadraginta annorum. Nicolaus IV. concessit omnibus porrigentibus manus adiutrices pro fabricis monasteriorum fratrum minorum 40. annos indulgentiæ. Innocentius IV. 40. dies. Nicolaus IV. totidem. Clemens IV. centum dies, & sunt in summa 180. dies. Alexander VI. concessit omnibus recipientibus fratres minores viatores in domibus suis, & ministrantibus eis alimenta, & solventibus nautæ, seu passalia, ac alia pietatis obsequia dictis fratribus exhibentibus indulgentiam 40. annorum. Innocentius VIII. concessit, ut procuratores fratrum minorum, eorumque substituti, liberi, parentes, fratres, sorores, & uxores possint promereri indulgentiam stationum, & alias fratribus concessas, dicendo in ecclesiis fratrum prædictorum quinque *Pater noster*, & totidem *Ave Maria* pro felici statu romanæ ecclesiæ. Julius II. concessit, seu declaravit, quod verba in privilegiis fratrum minorum contenta, scilicet quod visitantes suas ecclesias, & manus porrigentes adiutrices consequantur indulgentias tales;

vel tales, referantur etiam ad facientes elemosynas de pane, ac aliis pro eorum victu, & vestitu, & domorum suarum reparacione necessariis.

Porrigentibus manus adiutrices ad fabricam ecclesiarum fratrum minorum juxta possibilitatem suam, concessa est in articulo mortis remissio omnium peccatorum. Item concessi sunt centum viginti anni pro qualibet re, quolibet beneficio, quæ locis, vel monasteriis fratrum minorum largiuntur. Ultra hoc propter communicationem privilegiorum fratrum prædictorum sunt concessi amplius 79. anni, & in summa sunt ducenti anni uno minus. Ita apud Casarub. in compendio nostrarum privilegiorum, aliorumque mendicantium verb. Indulgentia quoad seculares §. 4. insuper consequuntur propter communicationem privilegiorum omnes alias indulgentias concessas benefactoribus quorumcumque aliorum regularium.

Clemens IV. concessit morientibus cum habitu fratrum minorum, & qui cum eo elegerint sepeliri, remissionem tertie partis omnium suorum peccatorum. Item concessit Nicolaus III. Idem Urbanus V. Alexander VI. extendit eandem indulgentiam ad mulieres suscipientes ante mortem, vel post mortem habitum S. Clarae. Leo autem X. confirmavit, & de novo concessit eandem indulgentias, & insuper concessit indulgentiam plenariam omnibus morientibus, & sepeliri eligentibus in dicto habitu, & in habitu sororum tertie regule S. P. N. Francisci sub obedientia ejusdem ordinis degentium, & declaravit sufficere habitum prædictum petere, ac super se usque ad mortem habere, ac in eo sepeliri, etiamsi ante mortem non induatur. Ita apud Casarubios l. c. §. 6. Kazenberger l. c. m. 109. Ad lucrandas tamen hæc indulgentias necesse est recipere talem habitum à guardianis, seu aliis prælati superioribus, vel ab aliis ad id destinatis. Sixtus IV. constit. incip. Sacri: Unde prædictum habitum dare non potest subditus, neque confessorius Monialium, neque quisvis alius, nisi illi sibi à prælato fuerit concessum; Kerckhove in statuta generalia nostræ c. 4.

§. 3. & seq. Kazenberger loc. cit. num. 109. Petentes autem, & suscipientes dictum nostrum habitum possunt quidem dare nobis elemosynam pro ipso habitu religioso, non tamen pro ipsa indulgentia consequenda, aliàs hæc esset revocata per S. Pium V. qui in constit. incip. Etsi Dominici, Sexto Kalendas Februar. 1567. revocavit omnes indulgentias, ratione quarum datur aliqua elemosyna: Kazenberger loc. c. Kerckhove loc. c. Rodriquez art. 10. tom. 2. qq. Regul. quest. 76. Lantusca Theatr. Regul. verb. Habitus num. 5. & alii passim.

Habitum fratrum minorum, sicut & aliorum mendicantium osculantes lucrantur quinque annos, & totidem quadragenas de injunctis penitentis ex concessione Joann. XXII. factæ ordini prædicatorum, & consequenter omnibus aliis mendicantibus ratione communicationis privilegiorum. Casarubios loc. cit. §. 6. num. 91. Kerckhove loc. cit. num. 8. Kazenberger loc. cit. num. 109. Lantusca loc. cit. num. 10. Rodriquez loc. cit. quest. 77. art. 11. Portell. verb. Habitus in addition. num. 4. & alii communiter. * Vide tamen infr. num. 48. * Quam indulgentiam lucrari possunt iidem mendicantes regulares, qui conceditur omnibus Christianis habitum osculantibus, inter quos non debent esse deterioris conditionis ipsi regulares; Communiter Urbanus VIII. concessit, ut generales, & provinciales totius ordinis minorum possint communicare suffragia, indulgentias, orationes, & bona spiritualia benefactoribus ordinis; Casarubios loc. cit. §. 4. num. 6. & communis aliorum, & sic tenet praxis quotidiana.

36 Omnes nostræ ecclesiæ, ac monialium nostri instituti gaudent indulgentiis plenariis perpetuis concessis pro omnibus Christianis fidelibus à primis vesperis usque ad occasum solis festis diebus sequentibus, scilicet.

Die 16. Januarii pro festo SS. Bernardi, & sociorum prot. ordinis minorum ex concessione Benedicti XIV 18. Oct. 1741.

Die 5. Februarii pro festo SS. Baptista, & sociorum, mart. ex concessione Clementis XII. 13. Julii 1739.

Die 22. Februarii pro festo S. Margaritæ de Cortona concessa à Bened. XIII. 26. Jul. 1728.

Die 5. Februarii pro festo SS. Baptista, & sociorum, mart. ex concessione Clementis XII. 13. Julii 1739.

Die 22. Februarii pro festo S. Margaritæ de Cortona concessa à Bened. XIII. 26. Jul. 1728.

Die 5. Februarii pro festo SS. Baptista, & sociorum, mart. ex concessione Clementis XII. 13. Julii 1739.

Die 22. Februarii pro festo S. Margaritæ de Cortona concessa à Bened. XIII. 26. Jul. 1728.

Die 9. Martii pro festo S. Catharinæ Virginis de Bononia concessa à Clemente XI. die 21. Martii 1714.
 Die 13. Maji pro festo S. Petri Regalati concessa à Bened. XIV. 23. Augusti 1746.
 Die 17. Maji pro festo S. Paschalis Baylon concessa ab Alexandro VIII. 7. Septemb. 1690.
 Die 20. Maji pro festo S. Bernardini Senensis concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 13. Junii pro festo S. Antonii de Padua concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 19. Junii pro festo S. Melchinæ tert. ord. ex concessione Clementis XII. 27. Sept. 1737.
 Die 9. Julii pro festo BB. Nicolai, & sociorum Mart. ex concessione Bened. XIII. 6. Decemb. 1728.
 Die 14. Julii pro festo S. Bonaventuræ concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 24. Julii pro festo S. Francisci Solani concessa à Bened. XIII. 14. Augusti 1737.
 Die 2. Aug. pro festo Portiunculæ concessa immediate à Christo Domino, ut declaravit Benedictus XII. apud Casarubios loc. cit. verb. Indulgentia quoad secularis §. 1. num. 13. de qua supra infra.
 Die 12. August. pro festo S. Claræ Virginis concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 19. August. pro festo S. Ludovici Episcopi Tolletani concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 25. August. pro festo S. Ludovici Regis ex novissima concessione Benedicti XIV. 17. Maji 1755. Vide infra num. 80.
 Die 4. Septembris pro festo Translationis S. Rosæ Viterbiensis Virginis concessa à Clemente XI. 14. Januarii 1701.
 Die 17. Sept. pro festo sacrorum stigmatum S. P. N. Francisci, ex concessione Clementis XII. 1731.
 Die 4. Oct. pro festo S. P. N. Francisci concessa à Sixto V. 28. Sept. 1585.
 Die 13. Oct. pro festo SS. Danielis, & socior. mart. ex concessione Clementis XII. 13. Junii 1739.
 Die 19. Octob. pro festo S. Petri de Alcantara concessa à Clemente IX. 2. Oct. 1669.
 Die 23. Octob. pro festo S. Joannis à Capistrano concessa ab Alexandro VIII. 3. Decemb. 1690.
 Die 12. Novembris pro festo S. Didaci Confessoris concessa à Clemente VIII. 26. Marti. 1598.
 Die 19. Nov. pro festo S. Eliab. Reginæ Hungariæ ex novissima concessione Bened. XIV. 17. Maji 1755.
 Die 27. Nov. pro festo Omnium Sanctorum Ordinis, ex novissima concessione Clem. XIII. an. 1765. Vide infra num. 81.
 Die 28. Nov. pro festo S. Jacobi de Marchia concessa à Bened. XIII. 14. Augusti 1727.
 Die 8. Dec. pro festo Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ concessa à Benedicto XIII. 12. Dec. 1729.
 Pro festo B. Ludovicæ de Albertonibus 31. Jan. gaudent nostræ ecclesie indulgentia plenaria concessa ad annos 14. à Clemente XI. 22. Dec. 1714. & solet renovari, & reconcedi post ipsos elapsos ad alios 14. annos, uti novissima fuit renovata, & concessa ad alios 14. annos à Benedicto XIV. 27. Nov. 1744.
 Omnes fideles assistentes divinis officiis in nostris, & aliis ecclesiis in festo, & octava corporis Christi lucrantur sequentes indulgentias; scilicet pro missa 400. dies, pro matutino 400. dies, pro quolibet vespera 400. dies, pro quolibet hora parva 160. dies; Et in quibuslibet infra octavam diebus pro singulis matutinalium, missarum, & vesperarum 200. dies, ac pro reliquis horis 80. dies. Item sequentibus processiones, & missas devote celebrantibus, tam in festo, quam in aliis octavæ diebus pro pace, ac tranquillitate ecclesie, ac Sacramentum in festo hujusmodi summentibus, conceduntur ducenti dies indulgentie. Sic ex concessione Urbani IV. Martini V. Eugenii IV. aliorumque Pontificum, refert Casarubios in compendio privilegiorum, verb. Indulgentia quoad secularis §. septimo, num. 2. ut videri potest quoad hoc Bulla Eugenii IV. incip. Excellentissimum: Bulla Urbani IV. incip. Transiturus: Bulla Martini V.

incip. ineffabile Sacramentum: Sixtus IV. const. incip. Cum præcelsas: supradictas indulgentias concessas pro festo corporis Christi, concessit etiam pro festo, & octava Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ in nostris ecclesiis. Ita Rubricæ particularis nostri breviarii franciscani num. 51.
 Clemens VIII. constit. incip. Sanctissimi nominis: easdem indulgentias concessit pro festo dulcissimi, & sacratissimi nominis Jesu, dummodo assistentes divinis officiis dicant 5. Pater & Ave pro felici statu Romani Pontificis, & Sanctæ Romanæ ecclesie adversus mahumeticam, & lutheranam perfidiam, ac universali principum, & aliorum fidelium pace. Ita Rubricæ citate n. 53.
 Bonifacius IX. 1390. pro festo visitationis B. V. M. concessit easdem indulgentias, quæ sunt concessæ pro festo corporis Christi Domini nostri.
 Callistus III. 1457. pro festo transfigurationis D. N. J. C. concessit assistentibus divinis officiis in nostris ecclesiis easdem indulgentias, quæ sunt concessæ pro festo corporis Christi. Ita apud Kazenberger loc. cit. c. 3. quest. 2. §. 3. num. 94.
 Alexander IV. concessit visitantibus ecclesias fratrum minorum causa devotionis quolibet hora diei 40. dies. Innocentius IV. concessit similiter 40. dies. Clemens IV. concessit centum dies. Nicolaus III. centum dies. Urbanus V. centum dies. Nicolaus IV. concessit indulgentiam unius anni, & quadraginta dierum. Alexander IV. concessit omnibus venientibus ad horas canonicas in ecclesiis fratrum minorum, infra annum singulis diebus, vel ad audiendam missam, vel concionem, Indulgentiam centum dierum pro quolibet vice.
 Alexander IV. Nicolaus III. Innocentius IV. & Benedictus XI. concesserunt à feria 4. cinerum usque ad pascha resurrectionis inclusive visitantibus ecclesias fratrum minorum semel in die causa devotionis de indulgentia annos universim 122. & dies 576. visitantibus autem quando prædicatur feria 2. 4. & 6. additur indulgentia annorum 6. & dierum 26. Urbanus vero IV. concessit omnibus visitantibus ecclesias fratrum minorum in quadragesima indulgentiam quadraginta annorum. Ita ex Casarubios Kazenberger loc. cit. num. 95.
 Visitantes ecclesias fratrum minorum in festivitatibus Domini nostri, & Dominiæ nostræ, B. Joannis Baptistæ, Apostolorum, B. Francisci, omniumque Sanctorum dicti ordinis ex concessione diversorum summorum Pontificum lucrantur pro quolibet prædicarum festivitatum indulgentiam mille tercentorum quadraginta annorum, quadringentiarumque quadraginta, & sex quadragesimarum, atque triginta, & unius diei, ut summarie notat Casarubios in compendio privilegiorum, verb. Indulgentia quoad secularis §. 1. num. 19. lit. C. ubi addit, quod in alia summa extracta ex libro intitulo Firmamentum trium Ordinum habetur sub sequenti modo: summa indulgentiarum festivitatum D. N. J. C. ejusque sanctissimæ Matris, ac etiam S. P. N. Francisci, & Sanctiorum ordinis ascendit ad annos quingentos quadraginta & octo, & dies ducentos quinginta.
 Seculares facientes celebrari missas, & alia divina officia in ecclesiis fratrum minorum lucrantur mille dies indulgentiarum. Ita Emmanuel Rodriguez q. 65. apud Sannig. de Sacramentis dist. 13. quest. 3. num. 8. 47 Kazenberger loc. citat. num. 108. Audientes concionem fratrum minorum, aliorumque regularium privilegiorum lucrantur indulgentiam quinquedecim annorum, ex concessione Gregorii IX. apud Kazenberger loc. cit. numer. 95. Et si talem concionem in ecclesiis regularium audiant feria 2. 4. & 6. quadragesimæ lucrantur indulgentiam centum triginta octo annorum ex concessione Alexandri & Nicolai III. Innocentii, & Alexandri IV. & Benedicti XI. apud Vivam in appendice indulgentiarum §. ultim. De indulgentiis concessis osculantibus habitum regularium (Vide supra num. 41.) & eorum, item regularium concionem audientibus dubitare non leviter videtur P. Minderer part. 1. confer. 3. collig. 4. numer. 351. & part. 2. confer. 8. collig. 15. numer. 501. Tales concionatores Regulares, ut ex Casarub. Mi-

fanda, & Diana tradit Gobat, tract. 4. de indulgent. cap. 28. num. 561. etiam quando concionantur extra templum sui ordinis, possunt pro singulis concionibus impertiri suis auditoribus indulgentias 18. annorum, & 222. dierum, dummodo expresse addant, se id facere nomine Pontificis.
 Indulgentia Portiunculæ Assisiatensis est immediate à Christo Domino concessa. Ita Benedictus XII. apud Casarubios verb. Indulgentia quoad Seculares §. 1. numer. 13. Gobat part. 2. de indulgent. cap. 9. March. in portiuncula, & theologica, & historica, Matthæucci Officialis Curie cap. 26. num. 5. Kazenberger loc. cit. num. 97. & alii passim. Per hanc indulgentiam Portiunculæ, uti pulchre docet undequaque Sapientissimus Card. Bellarminus lib. 2. de indulgent. cap. 20. & ex ipso Kazenberger loc. cit. num. 98. tria fidei, & ecclesie catholice dogmata confirmantur: primum scilicet de indulgentiarum existentia. Secundum de Romani Pontificis auctoritate, quia Christus Dominus præcepit S. P. N. Francisco, ut ejus Vicarium adiret, & ab eo suo nomine hanc indulgentiam postularet, & tertium de confessionis auricularis necessitate, quia ad eam lucrandam requiritur confessio peccatorum Sacerdoti facta, quod totum patet ex breviario Franciscano lectio. 5. ad diem 2. Aug. ubi legitur quod cum quadam nocte Seraphicus P. N. Franciscus oraret in habitaculo suo dictæ ecclesie Portiunculæ proximo, & ei significatum esset divinitus in ipsa ecclesia esse Dominum Jesum, ejusque Sanctissimam Matrem cum ingenti multitudine Angelorum, & statim summa cum religione delubrum ingressus, cum primum ineffabilem illam Filii Dei majestatem, & gloriam aspexisset, ante conspectum ejus procubisset, eumque maxima, qua potuit, animi submissione, ac pietate adorasset, sicut sequitur, est ei Christus locutus, ibi: Quem Dominus benignissime appellans admonuit, ut ab eo aliquod beneficium pro salute hominum peteret. At ille adjutus patrocinio Mariæ, cujus opem imploraverat, supples petiit, ut omnibus ecclesiis illam introeuntibus concederet veniam, & indulgentiam omnium peccatorum suorum, quorum confessionem Sacerdoti fecissent. Respondit Dominus id sibi placere, præcepitque illi, ut ejus Vicarium adiret, & ab eo suo nomine illam indulgentiam postularet.
 Indulgentia plenaria concessa primitus pro ipsa sola ecclesia portiunculæ à primis vesperis kalendarum Augusti, usque ad vesperas sequentis diei, extenditur in perpetuum ad omnes ecclesias ordinis ubique existentes pro secunda die Augusti à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi, dummodo lucraturi fuerint confessi, & Sac. Communionem refecti, ut apparet in sequenti Bulla Gregorii XV.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Splendor paternæ gloriæ, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate; pia vota fidelium de clementiæ ejus majestate sperantium, tunc præcipue benigno favore prosequitur, cum devota ipsorum humilitas Sanctorum precibus, & meritis adjuvatur. Volentes igitur omnes, & singulas ecclesias Ordinis fratrum S. Francisci de observantia, etiam reformatorum ubique existentes aliquo spiritali munere illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui aliquam ex dictis ecclesiis in secunda die mensis Augusti à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesie exaltatione, piis ad Deum precibus effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus: presentibus perpetuis futuris temporibus vulturis. Volumus autem, quod presentium

transumptis etiam impressis, & sigillo alicujus Notarii publici subscriptis, ac manu alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Julii 1622. Pontificatus nostri anno secundo. S. Cardin. S. Saturne.
 Talis indulgentia in omnibus ecclesiis Religionis Seraphicæ pro secunda die Augusti potest applicari etiam pro defunctis, & adducitur Bulla Innocentii XI. id concedentis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Aliis fel. record. Gregor. Papa XV. prædecessori nostro omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communionem refectis, qui aliquam ex ecclesiis fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de observantia, etiam reformatorum nuncupatorum, ubique existentium, die 12. mensis Augusti à primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi, annis singulis devote visitassent, & ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesie exaltatione, piis ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & aliam, prout in ipsius Gregorii prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die 4. Jul. 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Cum autem dilectus filius modernus Procurator generalis dicti Ordinis, ut Nobis nuper exponi fecit, indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem, pro dicta Gregorium prædecessorem, ut præfertur, concessam, etiam animabus Christifidelium defunctorum per modum suffragii applicari posse summo desiderio, Nos piis ejusdem Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem Christifidelibus præfatis, supradictas ecclesias fratrum Ordinis S. Francisci de observantia reformatorum dicta die secunda mensis Augusti, ut supra visitantibus, & peragentibus concessam, etiam Christifidelium animabus, quæ Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse, etiam perpetuo concedimus, & indulgentiam, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Volumus, &c.
 Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 12. Januarii 1687.
 Talis indulgentia plenaria in ecclesia S. Mariæ Angelorum prope Assisium est perpetua quolibet anni die ex concessione Innocent. XII. sub die 28. Aug. 1695. tenoris sequentis.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & D. N. J. C. vices, licet immeriti gerentes in teris celestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostri commisit Deus, fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium Principum præclaris in ecclesiam Dei meritis fulgentium, ac Religiosorum virorum propria, alienaque saluti laudabiliter incumbuntium vota postulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturam in Domino arbitramur. Itaque spiritali Christifidelium ad ecclesiam S. Mariæ Angelorum nuncupatam domus Fr. Ord. Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, prope, & extra muros civitatis Assisien. assidue (ut accepimus)

ex universis christiani orbis partibus devotionis causa
 consuetudinem consolationi, atque animarum salutis
 quantum cum Domino possumus, benigne consulere,
 nec non dilecti filii Bonaventurae Pueri Ministri ge-
 neralis dicti Ordinis supplicationibus, etiam totius Or-
 dinis praedicti nomine, Nobis super hoc humiliter por-
 rectis, quibus pie, atque enixe plurimum orthodoxorum
 principum preces, in idipsum tendentes accessere, fa-
 vorabilem assensum praebere cupientes, ac de Omni-
 potentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli
 Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utrius-
 que sexus Christifidelibus ad ecclesiam supradictam,
 sicut praemittitur, confluentibus, qui illam vere poeni-
 tentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, in
 quocumque anni die devote visitaverint, & ibi pro
 christianorum Principum concordia, haeresum extirpa-
 tione, ac S. Matris ecclesiae exaltatione, pias ad Deum
 preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suo-
 rum indulgentiam, & remissionem misericorditer in
 Domino concedimus praesentibus, perpetuis futuris
 temporibus valituras. Voluimus autem, ut eandem
 praesentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam
 impressis manu alicujus Notarii publice subscriptis, &
 sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae mun-
 titis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur,
 quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae,
 vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub annu-
 lo Piscatoris die 18. Augusti. 1695. Pontificatus nos-
 tri anno quinto. — F. Curd. Albanus.

- 53 Eandem indulgentiam plenariam perpetuam, &
 quotidianam concessit visitantibus ecclesiam S. P. N.
 Francisci conventualem dicti civitatis Assisii idem In-
 nocentius XII. sub die 18. Augusti. 1695. constituit, in-
 eip. Commis. nobis.
- 54 Talis ignorantia plenaria pro die 2. Aug. non sus-
 penditur per annum sanctum in ecclesia S. Mariae An-
 gelorum prope Assisium, ut declaravit Innocent. X.
 5. Jul. 1670. Clemens X. 12. Nov. 1664. & Innocent.
 XII. 21. Aug. 1699. in brevi, ut sequitur.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Cum ob sacri jubilei celebrationem a vigilia nativi-
 tatis D. N. J. C. proxime venturi anni inchoandam,
 & usque ad finem ejusdem anni duraturam, omnes,
 & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones,
 quibusvis ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, & aliis
 locis piis secularibus, & quorumvis ordinum, etiam
 medicamentum regularibus, sub quibuscumque tenori-
 bus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decre-
 tis, quomodolibet concessas, ac apostolicae potestatis
 plenitudine suspendimus, ac suspensas esse declara-
 verimus, easque, eodem anno durante, nulli prodes-
 se, aut suffragari debere decreverimus, prout in nos-
 tris sub plumbis desuper expeditis literis, quarum te-
 norem praesentibus pro expressis habere volumus, ple-
 nius continetur: Nos cupientes, ut ecclesiae S. Mariae
 Angelorum domus Ord. Fr. Min. S. Francisci de Ob-
 servantia, prope, & extra muros civitatis Assisientis
 congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christi-
 fideles libenter accedant, quo exinde spiritualibus
 gratiis se uberius refectos conspicerent; tenore praesen-
 tium declaramus mentis, & intentionis nostrae mi-
 nimae fuisse, nec esse sub praefata indulgentiarum suspen-
 sione, indulgentiam utriusque sexus Christifidelibus,
 praedictam ecclesiam die secunda mensis Augusti, a
 primis vespers usque ad occasum solis diei hujusmo-
 di visitantibus, & requisita pro eadem indulgentia
 consequenda peragitur concessam, comprehendere,
 prout minime comprehendimus, nec comprehensum
 esse, in verbo Rom. Pontif. attestamus. In contra-
 rium facientibus non obstantibus quibuscumque. Da-
 tum Romae apud S. Mariam Majorem sub annulo Pis-
 catoris die 21. Aug. 1699. Similem declarationem

jam fecerant alii Pontifices, & signanter Clement. VIII.
 & Urban. VIII. & novissime fecit Bened. XIII.

In aliis vero ecclesiis, & locis ordinis suspenditur
 anno sancto pro vivis, minime pro defunctis: Felix
 Potestas tom. 1. part. 2. num. 33566. Per Jubilaeum enim
 anni sancti non suspenduntur indulgentiae pro constitu-
 tis in articulo mortis, & pro defunctis, ut declaravit
 Gregorius XIII. Clem. VIII. Urbanus VIII. Innocentius
 XI. teste ipso Felice Potestate loc. cit. num. 3825. &
 tener Busembau l. 6. tract. 4. cap. 1. dub. 4. §. 2. res-
 pons. 2. num. 1. & alii passim, & sic servat praxis.

Indulgentia Portiunculae pro secunda die Augusti a
 primis vespers usque ad occasum solis diei hujusmodi
 potest obtineri, seu acquiri quoties a Christifide-
 libus aliqua ecclesia Ordinis S. P. N. Francisci visitatur,
 & ibidem ad mentem Pontificis oratur, nempe semel pro
 seipsis, & aliis vicibus pro animabus purgatorii: ita
 Engelbertus Pauck in tertia teraphica vinea c. 28. n. 136.
 Hermannus Born. in suo seraphico firmamento secunda die
 Augusti. Kaebenberger loc. c. n. 101. & alii passim id cla-
 re colligentes, tum ex communi praxi ubique, & etiam
 Romae observata nedum a simplicibus, sed etiam a viris
 doctis, & primatibus, tum ex sequenti responsione, &
 declaratione Sacrae Congregationis Concilii.

Cum enim in vim decreti sub Innocent. XI. editi 7.
 Martii 1678. & adducti supra art. 4. num. 15. ubi dis-
 ponitur: Semel autem dumtaxat in die plenariam indul-
 gentiam in certis diebus ecclesiae visitantibus concessam, vel
 aliam piam opus peragitur lucriferi, dubitaret, ut in in-
 dulgentiam praefatam lucrarentur fideles toties quoties
 ecclesiam visitarent, pro declaratione dubii fuerint pre-
 ces Sacrae Cardinalium Congregationis exhibita, ut infra.

Episcopus Labacensis a parte Imperii Orator devotus
 E. V. V. humiliter exposuit quod, non obstante decreto
 Innocentii XI. de apocryphis indulgentiis sub die 7. Martii
 1678. quo declaravit semel dumtaxat in die plenariam
 indulgentiam in certis diebus ecclesiae visitantibus con-
 cessam lucriferi, pergant fratres Ordinis S. Francisci re-
 formatorum de provincia Carniola populo persuadere in-
 dulgentiam pro die secunda Augusti de Portiuncula nuncup-
 atam eorum ecclesiam visitantibus concessam toties, quoties
 eadem die lucriferi possent.

Cum autem hujusmodi abusus ad summum Pontificem
 ab Ordinariis deferri jubeat Sac. Congreg. Concilii Tri-
 dentini sess. 25. de reformat. cap. 21. in decreto de in-
 dulgentiis.

Idcirco Orator quart, & declarat peti, an praefata
 indulgentia de Portiuncula nuncupata etiam comprehendatur
 sub decreto, & declaratione iam. men. Innocentii XI. supra-
 dicta? pro qua gratia etc.

Die 17. Julii 1700. Sacra Congregatio Eminentissi-
 morum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpre-
 tum, auctoritate Procuratoris generalis, & Ministrorum
 provincialis, censuit, servandum esse solitum (apud im-
 pressorem cameralem). Et sic sapienter respondit eadem
 Sac. Congreg. Concilii. & novissime in una Ordinis Sancti
 Francisci 4. Decembris 1723.

Omnes Christifideles obeuntes Viam Crucis a nostris
 fratribus erectam, sive in locis ad nos spectantibus,
 sive in aliis non subjectis, nec dependentibus ab ordi-
 ne nostro, possunt quotidie, modo sint in gratia, &
 obeundo Viam Crucis devotae recolare passionem, ac
 mortem Christi, lucrati eandem indulgentias, quas Hiero-
 solymis obeuntes Viam Crucis lucrantur, quae indulgentiae
 sunt assignatae supra n. 8. Sic ultra concessionem,
 & declarationem factam ab Innoc. XI. 5. Sept. 1686.
 & ab Innocentio XII. decimo septimo kalendas Januarii
 1695. constit. incip. Sua nobis: adducta supra sub nu-
 mer. 24. concesserunt, & declarant novissime Bened.
 XIII. 1726. quinto nonas Mart. constit. incip. Intet
 plurima: & Clem. XII. die 16. Januar. 1731. constit.
 incip. Exponi nobis: Quae constitutiones, cum sint ad
 hanc rem scitu dignissimae, & apprime necessariae, hic
 ad litteram dantur cum admonitionibus ab Eminentiss.
 Praefecto Sac. Congregationis indulgentiarum datis de
 mandato Sanctissimi, & ligitur encyclicis a superiore ge-
 nerali hujus nostrae Cismontanae familiae ad omnes con-
 ven-

ventus transmissis, & in earum respective archivis de suo
 mandato servatis.

Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri
 Benedicti XIII. Pontificis maximi

CONSTITUTIO.

In qua pium exercitium Viae Crucis peragentes apud
 fratres minores de observantia nuncupatos, indulgen-
 tiarum omnium, quas summi Pontifices stationibus terra
 sanctae concesserunt, participes efficiuntur, ipsaque
 indulgentiae approbantur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter plurima, & maxima signa immensae erga
 nos Dei benignitatis ubique occurrentia, summam, &
 admirabilem ejus in humanum genus charitatem decla-
 rat aeterni ejusdem Filii Jesu Christi passionis inexpli-
 cabile sacramentum, quo erepti sumus e faucibus te-
 nebrarum. Hinc Romani Pontifices antecessores nostri
 indefessam memoria recolentes venerunt apostolicas in-
 dulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad
 pios Christifideles in Dominicae passionis contemplatio-
 ne sese exercentes a Nobis extendi, & confirmari, ut
 christiana religio in hominum corde augetur, pluri-
 mum in Domino expedire putamus.

II. Eapropter dilectus filius frater Josephus Maria
 ab Eborae Procurator generalis Ordinis Fr. Min. Beati
 Francisci, qui de observantia nuncupatur, petitio-
 nem nuper exhibendam Nobis curavit, qua contineba-
 tur, fratres ejusdem Ordinis pium exercitium Viae Cru-
 cis appellatum, quo tota Dominicae passionis series
 didici tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, in-
 que plures stationes distributa, eo modo quo peregrini
 civitatis S. Jerusalem loca ipsa, ubi Christus pas-
 sus est, recolentes, & frequentantes invisunt, contem-
 planda proponeretur, in varias christianorum provin-
 tias magno animarum fructu intulisse, ac pia recori-
 tationis antecessorem nostrum Innocentium Papam XII.
 hujusmodi exercitium largitione caelestium munerum
 promovisse per literas apostolicas in forma brevis sub
 annulo Piscatoris, incipientes Ad ea, per quae Romae
 datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decemb. anno
 mdcxcii Pontificatus 2. ubi inter alia, omnibus, &
 singulis fratribus, & monialibus, atque aliis utrius-
 que sexus personis Ordinum, & Congregationum,
 obedientiae, seu directioni Ministrorum generalis Fr. Min.
 de observantia subjectis, Christique fidelibus confrat-
 ribus, & consorioribus, quarumque confraternitatum,
 & societatum, sive sub titulo Conceptionis B.
 M. V. Immaculae, sive sub alia qualibet invocatione
 & monialium ecclesiarum, & monialium ecclesiarum ca-
 nonice erectarum, sive erigendarum, orationi menta-
 li, quae dicitur Viae Crucis exercitium, quo, ratione
 suae regulae, & constitutionum quotidie tenentur, ope-
 rantur, pro qualibet vice dierum centum, per
 duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per qua-
 drantem horae singulis diebus, perque totum mensem
 orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummo-
 do vere poenitentes, & peccata sua confessi Sanctissi-
 mum Eucharistiae Sacramentum sumpsissent, proque
 christianorum Principum concordia, haeresum extirpa-
 tione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum
 preces fudissent, semel quolibet mense plenariam pec-
 catorum indulgentiam, & remissionem, quam per
 modum suffragii animabus Christifidelium Deo in cha-
 ritate conjunctis ex hac vita migrantibus, applicare
 possent, apostolica auctoritate perpetuis futuris tempo-
 ribus misericorditer concessi.

III. Postmodum dictus Innocentius antecessor per
 alias apostolicas literas incip. Sua nobis: sub plumbis
 Romae datas apud S. Mariam Majorem septimo kalen-

das Januariis anno Dominicae Incarnationis mdcxcij,
 Pontificatus 5. inter alia decretum venerabilium fratrum
 suor. S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum
 die 12. Nov. anni mdcxcv. per se die 15. ejusdem men-
 sis approbatum declaraverat, pia loca Viae Crucis, seu
 Calvariae ad recolendam, & meditando Christi pas-
 sionem a praedictis fratribus, & monialibus, aliisque
 personis adinstar stationum Calvariae montis erecta, at-
 que instituta, in privilegiorum, atque indulgentiarum
 plenariorum nondum revocatorum generali, mutua, &
 reciproca communicatione per apostolicam sedem con-
 cessa, & literis pie memoriae antecessoris nostri Inno-
 centii XI. in forma brevis sub die 5. Sept. anni Incar-
 nationis Dominicae mdcxxxvi. comprehensis, ideoque,
 frui, & gaudere indulgentiis in iisdem literis Inno-
 centii Papae XI. expressis, quae omnia sub sententiis, cen-
 suris, & poenis in contradicentes infligendis, executio-
 ni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis
 ejusdem Innocentii Papae XII. plenius continetur.

IV. Cum autem, sicut eadem petitio fratris Jose-
 phi ab Eborae subjungebat, praedictum exercitium Viae
 Crucis in omnibus ferme ecclesiis ordinis fratrum Mi-
 norum de observantia diebus festis tam pio operi ad-
 signatis, religiose peragatur, quam plurimum Christifi-
 delibus Ministro generali nequaquam subjectis extra
 ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem fra-
 tres, ut tam sanctum exercitium pro animarum salute
 ulterius propagetur, indulgentias, & privilegia
 etiam per viam communicationis, ut praefertur, con-
 cessa, & utriusque Innocentii antecessorum nostro-
 rum literas superius memoratas, atque alias, si quae
 sunt, idem exercitium respicientes, decreverunt a ve-
 nerabilibus fratribus S. R. E. Cardinalibus olim con-
 fectum, ac postmodum apostolica auctoritate confir-
 matum, praevia ejus declaratione, ad tollendas om-
 nes ambiguitates super ejus interpretatione forsitan
 exortas, per Nos, & sedem apostolicam probari, &
 confirmari cupiant, easdemque indulgentias, & privi-
 legia ad quoscumque Christifideles, & etiam dicto Mi-
 nistro generali nullo modo subjectos extendi, & am-
 pliari enixe deprecantur.

V. Hinc ad dicti fratres Josephi Mariae preces,
 praedictis omnibus opportune providere cupientes, Nos,
 qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes
 Dominicae passionis memoriam saepe animo repetant,
 & salutarem illius fructum percipiant, eundem Jose-
 phum specialibus favoribus, & gratiis prosequi vo-
 lentes, ipsum a quibusvis excommunicationis, suspen-
 sionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis,
 censuris, & poenis, si quibus quomodolibet innodatus
 existit, ad effectum praesentium tantum consequendum
 harum serie absolventes, & absolutum fore censentes,
 hujusmodi supplicationibus inclinati indulgentias
 etiam pro animabus in Christi charitate defunctorum
 applicabiles, & privilegia etiam per viam communica-
 tionis concessa in literis utriusque Papae Innocentii,
 inique decreto venerabilium fratrum S. R. E. Cardina-
 lium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis
 literis apostolicis idem exercitium Viae Crucis respi-
 cipientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alie-
 namque interpretationem inde quomodocumque ortam,
 aut fortasse ortam, ut fideles per executionem bo-
 norum operum, sacrosanctos ecclesiae thesauros abs-
 que ulla animi hesitatione adipiscantur, declaramus;
 fratres, moniales, ac personas superius memoratas,
 exercitium Viae Crucis hujusmodi peragentes, de pri-
 vilegiis, & indulgentiis, etiam plenariis, sub genera-
 li, mutua, & reciproca communicatione per sedem
 apostolicam concessis, vere communicare, & partici-
 pes fieri, propterea frui, & gaudere indulgentiis,
 ac privilegiis quae Romani Pontifices locis sanctis, ac
 illorum stationibus intra, & extra Jerusalem largiti
 fuerunt, perinde ac si exercitium praedictum ibidem
 peragerent, atque ita ab omnibus asserti, & censi
 debere volumus; ideoque ea omnia haecenus recensita,
 apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo
 confirmamus, approbamus, & innovamus, ac perpe-

»tuz; & inviolabilis apostolicæ firmitatis robur iisdem »adjudicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, »supplemus.

VI. »Insuper ne à participatione bonorum spirituum »niam, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, »nullus arceatur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac »BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, »indulgentias etiam animabus in Christi charitate defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, »etiam per viam communicationis indulgentiarum, quæ »locis sanctis intra, & extra Jerusalem concessæ fuerunt, aut aliis quomodolibet, fratribus, monialibus, »ac personis jam dictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur, ad quoscumque Christianifideles utriusque sexus Ministro generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia christiana pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ à fratribus, & personis prædictis peraguntur, pie, ac devote penes fratres dicti Ordinis private quod alios quoscumque peragat, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

VII. »Decernentes, presentes litteras nostras, in quibus eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, aut contra illas quocumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, petimus, Nos, vel successores nostros Romanos Pontifices, aut eisdem apostolicæ pro tempore factis, comprehendimus non posse, sed semper ab illis excipi, & quoties ille remaneant, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere, sicut, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolicæ Auditores, S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictique sedis Nuntios judicari, & definituri debere: & quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter constituerit attentari, irritum, & inane decernimus, non obstantibus, quatenus opus sit, pia memoria Pauli Papæ V. similiter prædecessoris nostri nonnullarum indulgentiarum revocatione, sive moderatione, aliisque constitutionibus, & ordinationibus, ac nostra, & Cancellariæ apostolicæ regula de indulgentiis non concedendi: adinstar, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque.

»Dat. Romæ anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto nonas Martii, Pontificatus nostri anno tertio.»

SS. D. NOSTRI D. CLEMENTIS.

DECLARATIO.

»Quod Viæ Crucis erectæ, & erigendæ in ecclesiis, ac locis non subjectis, nec dependentibus ab ordine fratrum minorum S. Francisci de observantia, fruatur privilegiis, & indulgentiis, quibus gaudent instituta in ecclesiis, & locis ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

»Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde-Procurator generalis Ordinis, Fr. Min. Sancti

»Francisci de observantia nuncupatorum, tam suo, quam dilecti etiam filii moderni ministri generalis dicti Ordinis nomine, quod cum antiqua vigeret, ac etiam nunc vigeat in ordine hujusmodi consuetudo erigendi, & instituendi pro illius fratres, in vim facultatis sibi aialis à sede apostolica concessæ, pia loca Viæ Crucis, seu Calvarii nuncupata, adinstar stationum montis Calvarii, nedum in ejusdem Ordinis, sed etiam in aliis ecclesiis, ac locis ab eo minime dependentibus, visque mos in universis regnis Hispaniarum, ac plurimis Italiae regionibus semper antehac retentus fuerit, & adhuc de præsentibus servetur: licetque dudum felic. record. Innocentius Papa XII. prædecessor noster ad preces tunc in humanis agentis Francisci Diaz, dum viveret, Commissarii generalis pro Ultramontana familia dicti Ordinis, præfata loca pia Viæ Crucis, seu Calvarii, sub quibusdam rec. mem. Innocentii XI. prædecessoris quoque nostri, litteris in simili forma brevis die 5. Septembris 1686. super confirmatione diversarum indulgentiarum, & privilegiorum ipsius Ordinis editis, comprehendendi, ac prorsus frui, & gaudere posse indulgentiis, & privilegiis in litteris hujusmodi concessis & expressis, declarasset per suas litteras in forma brevis die 5. Decembris 1696. desuper expeditas litteras, idque absque limitatione, ac restrictione dictorum locorum Viæ Crucis, seu Calvarii ad ecclesias, & loca Ordinis præfati factum fuisset: nihilominus aliqui existimantes facultatem illam erigendi, & instituendi, ad ecclesias, & loca Ordinis prædicti, indulgentias vero, & privilegia ejusmodi ad personas obedientiæ, ac directioni pro tempore existentis Ministri generalis ejusdem Ordinis subiectas, respective limitata, & restricta esse, à pia memoria Benedicto Papa XIII. etiam prædecessore nostro, indulgentias, & privilegia præfata ad quoscumque utriusque sexus Christianifideles dicto Ministro generali non subjectos, qui tamen ejusmodi loca pia Viæ Crucis, seu Calvarii penes fratres supradicti Ordinis, private quoad alios quoslibet visitarent, ibique memoriam Dominicæ passionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi, & ampliare obtinuerunt, prout in ipsis Benedicti prædecessoris litteris sub plumbro anno Incarnationis millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto nonas Martii, Pontificatus sui anno tertio emanatis uberius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Bernardus non minus ratione sui officii Procuratoris generalis hujusmodi, quam de expresso mandato dicti moderni Ministri generalis ad enatam occasione præmissorum confusionem tollendam, remque in statum pristinum restituendam, prædicta loca pia Viæ Crucis, seu Calvarii per eosdem fratres, etiam in ecclesiis, & locis quæ non sint dicti Ordinis, erecta, & erigenda, eisdem indulgentiis, & privilegiis gaudere per Nos declarari summopere desideret, quemadmodum ab ipso Benedicto prædecessore, postquam litteræ suæ præfate prodierant ad supplicationem dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Violantæ à Bavarina Principissæ Etruriæ viduæ, fratribus recessus S. Francisci ad montem Florentinum, & conventus de Ambrosiana nuncupat. dicti Ordinis in vim ejusdem rescripti die decima Novembris 1729. ejus jussu editi, concessum fuisse memoratur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon utriusque Innocentii, & Benedicti prædecessorum litterarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam, & individua mentionem, & expressionem

»nem requiritur, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinatim, quod prædicta loca pia Viæ Crucis, seu Calvarii, in ecclesiis, oratoriis, monasteriis, hospitalibus, & aliis iidem piis locis ipsi Ministro generali non subjectis, nec ab eo dependentibus, per fratres dicti Ordinis nunc erecta, & imposturum erigenda, & locis indulgentiis, ac privilegiis fruatur, & gaudeant, quibus fruatur, & gaudent erecta in ecclesiis, & locis Ordinis præfati auctoritate apostolica, tenore presentium determinamus, & declaramus, ac quatenus opus sit, de novo concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa sic deinceps erigenda, modus & forma serventur, quibus hujusmodi erectiones in ecclesiis, & locis Ordinis prædicti hæcenus fieri consueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac consensus parochi, superiorum ecclesie, monasterii, hospitalis, & loci pii, ubi de his pro tempore erigendis agi contingit. Decernentes pariter, easdem presentes litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicut, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum palatii apostolicæ Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & cancellariæ apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis adinstar, & aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis presentibus, si forent exhibite, vel ostensæ.

»Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub anno Incarnationis die 16. Januarii 1731. Pontificatus nostri anno primo.» F. Cardinalis Oliverius.

Constitutio SS. D. N. Clementis Papæ XII. qua declaratur, quod viæ Crucis erectæ & erigendæ in ecclesiis ac locis non subjectis, nec dependentibus ab ordine fratrum minorum Sancti Francisci de observantia, fruatur privilegiis & indulgentiis, quibus gaudent instituta in ecclesiis, ac locis ejusdem Ordinis, inserta est in altero brevi Benedicti XIV. quod hic affertur ad litteram.

Breve Benedicti XIV. quo confirmatur pium exercitium viæ Crucis erigendum à fratribus tam observantia quam reformati. Ministr. gener. Ordinis S. Franc. subjicit.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

»Cum tanta sit passio Crucis, & mortis Domini nostri Jesu Christi vis, ut nullum reperitur tam efficaciæ remedium ad curandum conscientia vulnera, quibus infirmitas humana quotidie per peccatum sanciantur, nec non ad purgandam mentis aciem, divinoque amore inflammandam, quam passio, crucis, & mortis, atque vulnerum ejusdem Redemptoris nostri sæcula meditatio; ut Christianifideles in hac nobis totius causa beatitudinis occupati quotidie sese alicuius exercerent, nec catholicae ecclesie Patres, nec Romani Pontifices prædecessores nostri nunquam destiterunt, quin assiduis monitis, exhortationibusque, & profusis celestium thesaurorum largitionibus persuaderent, allicerent, ac locupletarent. Sane fel. record. Clemens PP. XII. prædecessor noster, non solum cetera ad virculentum potissimum tantorum passionis, crucis, & mortis Dominicæ mysterium memoriam, alias ab eisdem prædecessoribus concessa, & impertita indulgentiarum ac peccatorum relaxationum, remissionum

»que munera, quæ & ipse confirmavit, ac de novo »elargitus fuit; verum etiam viam, rationemque in via »Crucis, seu Calvarii, ut dicitur, pie peragenda tradi- »tam, aliis apostolicæ suæ providentiæ regulis ordina- »vit, dispositisque, prout clarius intelligitur ex ipsis »Clementis prædecessoris in simili forma brevis literis »tenoris sequentis, videlicet: Clemens PP. XII. ad fu- »turam rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilec- »tus filius Bernardus Monterde-Procurator generalis »Ordinis fratrum Minorum Sancti Francisci de obser- »vantia nuncupatorum, tam suo, quam dilecti etiam »filii moderni Ministri generalis dicti Ordinis nomine, »quod cum antiqua vigeret, ac etiam nunc vigeat in »Ordine hujusmodi consuetudo erigendi, & instituendi per illius fratres, in vi facultatis sibi aliis à sede apostolica concessæ, pia loca viæ Crucis, seu Calvarii nuncupata, ad instar stationum montis Calvarii, nedum in ejusdem Ordinis, sed etiam in aliis ecclesiis, ac locis ab eo minime dependentibus, isque mos in universis regnis Hispaniarum, ac plurimis Italiae regionibus semper antehac retentus fuerit, & adhuc de præsentibus servetur: licetque dudum felic. record. Innocent. Papa XII. prædecessor noster ad preces tunc in humanis agentis Francisci Diaz, dum viveret, Commissarii generalis pro Ultramontana familia dicti Ordinis, præfata loca pia viæ Crucis, seu Calvarii sub quibusdam rec. mem. Innocent. Papæ XI. prædecessoris quoque nostri, litteris in simili forma brevis die 5. Septembris 1687. super confirmatione diversarum indulgentiarum, & privilegiorum ipsius Ordinis editis comprehendendi, ac prorsus frui, & gaudere posse indulgentiis, & privilegiis in litteris hujusmodi concessis, & expressis, declarasset per suas litteras in forma brevis die 6. Decemb. 1696. desuper expeditas litteras, idque absque limitatione, ac restrictione dictorum locorum viæ Crucis, seu Calvarii ad ecclesias, & loca Ordinis præfati factum fuisset: nihilominus aliqui existimantes facultatem illam erigendi, & instituendi, ad ecclesias, & loca Ordinis prædicti, indulgentias vero, & privilegia ejusmodi ad personas obedientiæ, ac directioni pro tempore existentis Ministri generalis ejusdem Ordinis subiectas respective limitata, & restricta esse, à pia mem. Bened. Papa XIII. etiam prædecessore nostro, indulgentias, & privilegia præfata ad quoscumque utriusque sexus Christianifideles dicto Ministro generali non subjectos, qui tamen hujusmodi loca pia viæ Crucis, seu Calvarii penes fratres supradicti Ordinis private quoad alios quoslibet visitarent, ibique memoriam Dominicæ passionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi, & ampliare obtinuerunt, prout in ipsis prædicti prædecessoris litteris sub plumbro anno Incarnationis 1726. 5. nonas Martii, Pontificatus sui anno tertio, emanatis uberius continetur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Bernardus, non minus ratione sui officii Procuratoris generalis hujusmodi, quam de expresso mandato dicti modernis Ministri generalis ad enatam occasione præmissorum confusionem tollendam, remque in statum pristinum restituendam prædicta loca pia viæ Crucis, seu Calvarii per eosdem fratres, etiam in ecclesiis, & locis, quæ non sint dicti Ordinis erecta, & erigenda, ejusdem indulgentiis, & privilegiis gaudere per Nos declarari summopere desideret, quemadmodum ab ipso Benedicto prædecessore, postquam litteræ suæ præfate prodierant ad supplicationem dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Violantæ à Bavarina Principissæ Etruriæ viduæ fratribus recessus Sancti Francisci ad montem Florentinum, & conventus de Ambrosiana nuncupat. dicti Ordinis in vim ejusdem rescripti die 10. Novemb. 1729. ejus jussu editi, concessum fuisse memoratur: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur: Nos igitur ejusdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque à quibusvis excommuni-

«cautionis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, nec non utriusque Innocentii, & Benedicti prædecessorum literarum præfatarum tenore, & alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia viae Crucis, seu Calvarii in Ecclesiis, oratoris, monasteriis, hospitalibus, & aliis iidem piis locis ipsi Ministro generali non subjectis, nec ab eo dependentibus, per fratres dicti Ordinis nunc erecta, & imposterum erigenda, eidem indulgentiis, ac privilegiis fruuntur, & gaudent, quibus fruuntur, & gaudent erecta in Ecclesiis, & in locis Ordinis præfati, auctoritate apostolica tenore presentium decernimus, & declaramus: ac quatenus opus sit, & de novo concedimus, & indulgemus: ita tamen, ut quoad illa sic deinceps erigenda, modus, & forma serventur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis, & locis Ordinis prædicti hæctenus fieri consueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac consensus parochi, & superiorum ecclesie monasterii, hospitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendis agi contigerit. Decernentes pariter easdem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum palatii apostolici Auditores judicari, & definitur, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & cancellariæ apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, & aliis constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, &c.

«Datum Rome apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 16. Januarii 1731. Pontificatus nostri anno primo.» — P. Card. Oliverius.

«Quoniam autem dilectus filius Leonardus à Portu Mauricio, ejusdem Ordinis Minorum reformat. nuncupatorum frater, expresse professus, Nobis humiliter supplicari fecit, ut non solum præsertas literas Clementis prædecessoris præfati, & in eis contenta quæcumque, quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmare, verum etiam nonnulla, ut infra, declarare, & prescribere de benignitate, & auctoritate apostolica dignaremur: Nos igitur ipsum Leonardum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Leonardus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præsertas Clementis prædecessoris literas, & in eis contenta quæcumque auctoritate apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illisque apostolicæ firmitatis robur adicimus, nec non earumdem præsertarum literarum tenorem, formam, dispositionem sine ulla interpretatione, & restrictione omnino imposterum servari mandamus. Præterea cuicumque parochi, ut prævia proprii Ordinarii, seu Antistitis in scriptis obtrahenda licentia, sub directione cujuslibet fratris ejusdem Ordinis Minorum, sive observantium, sive reformatorum, sive recollectorum, vel ad excipiendas sacramentales Christifidelium confessiones approbati, vel Predicatoris, verbi Dei de quocumque conventu, sive proximo, sive remoto, ad

«parochi arbitrium, de suorum tamen superiorum consensu, & præmissu erigendi viam Crucis, seu Calvarii, ut præmittitur, sive in propria parochiali ecclesia, sive alibi, in eisdem parochiali ecclesia districtu erigendi facultatem tribuimus, & impertimur. Volumus autem, ut via Crucis, seu Calvarii hujusmodi in iis civitatibus, oppidis, & locis ubi ab ipsis fratribus Ordinis præfati in suis respective ecclesiis, sive alibi jam erecta reperitur, de novo minime erigatur, nisi ubi, licet alia in civitate, oppido, & loco quolibet via Crucis, & Calvarii hujusmodi erecta fuerit, ea tamen est itineris longitudo, vel via asperitas, ut Christifideles non sine gravissimo incommodo, aut nullo pacto illuc ad eandem viam Crucis, seu Calvarii peragendam accedere valeant: quo casu locorum Ordinarii, quorum arbitrio, ac prudentiæ præmissa omnia, ordinandi, ac prescribendi relinquimus, ordinent, & prescribant. Decernentes pariter easdem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum palatii apostolici Auditores judicari, & definitur, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet factis, & que iis omnibus, & singulis, quæ idem Clemens prædecessor voluit non obstat. Volumus autem &c. ut &c.

«Datum Rome ut supr. die 30. Aug. 1741. Pontificatus nostri anno secundo.» — D. Cardinal. Passioneus.

Avvertimenti ordinati à ben regolare il divoto esercizio della via Crucis dati in luce per ordine di Clem. XII. è riconosciuti dalla Santità di N. Sig. Papa Bened. XIV. con alcune addizioni necessarie per maggiori stabilimento di sì santa divozione.

«AVENDO la san. mem. di Clemente XII. alle suppliche del Procurator generale dell' Ordine d' frati Minori di S. Francesco detti dell' osservanza, tanto à nome suo, come del Ministro Generale dello stesso Ordine ampliata l' indulgenza della via Crucis con suo breve in data dell' 16. Gennaio 1731. dal quale restano anche molti alcuni dubbj, che erano insorti dopo il breve di Benedetto XIII. suo predecessore; si degnò il suddetto Sommo Pontefice, mosso dal paterno suo zelo per la salute delle anime, di ordinare al Cardinal. Prefetto della Sacra Congregazione dell' indulgenze, che nel tempo stesso si avessero potuto contribuire, acciò che un sì santo, è profittevole esercizio, in cui deve meditarsi quell' atroce passione, che il nostro Redentore s' umiliò à soffrire ob nimiam caritatem, qua nos dilexit, si faccia da' fedeli con quella divozione, & raccoglimento, che è necessario à conseguire quell' effetto, che abbondantemente suol derivarne, conforme puntualmente si esegui. Essendosi poi degnata la Santità di nostro Signore. Papa Benedetto XIV. con un suo breve in data die 30. Agosto dell' anno 1741. non solo di ordinare, che s' osservi senza limitazione alcuna tutto il prescritto dal suo antecessore, ma di altresì ampliare la di lui concessione, ha giudicato molto espediente, che si rinnovino tutti gli avvertimenti, & regole suddette, affinché in avvenire con sinistre interpretazioni non si pregiudichi al fine per cui sono state stabilite, è resti dilucidato tutto ciò, che ordina nell' accennato suo breve, è meglio si riconosca la sua mente piissima in promuovere questa santa divozione. Quindi è, che tutti quei, che dovranno erigere la via Crucis, come tutti gli altri, che vorranno approfittarsi di sì santo esercizio, dovranno onninamente conformarsi agli avvertimenti, che seguono.

»Che

I. «Che essendo stata conceduta la facoltà di erigere la via Crucis alli Religiosi soggetti al Ministro generale de' frati Minori, si osservanti, che riformati, private quoad alios quoscumque, non è lecito ad altri di erigerle, ed erigendosi non godono le indulgenze.

II. «Che non possano essere erette, se non da' superiori locali dell' Ordine suddetto, o di loro commissione da un' altro Religioso dello stesso Ordine, il quale però sia o Predicatore, o almeno Confessore approvato.

III. «Che devono erigersi nella forma consueta, & sin ora praticata nell' Ordine suddetto, cioè che siano quattordici stazioni, & che le croci, o cappelle, che rappresentino i misteri della passione. In quei luoghi poi, ne quali si volesse erigere fuori della chiesa, come si usa in molti conventi del detto Ordine, si procuri sempre di terminare, o di cominciare dalla chiesa, o luogo sacro, & avvertire omniamente, che le cappelle siano chiuse con cancelli da non potervi entrare, ne persone, ne gli animali, che tanto esse, quando le croci siano collocate in luoghi non soggetti ad irreverenze, ed in caso che in progresso di tempo i luoghi, ne quali fossero state erette divenissero indecenti, debbano i superiori sospendere, sopra di che s' incaricano strettamente le loro coscienze.

IV. «Che nella stessa chiesa, o luogo pio, quando sia capace, sarà bene erigere per maggior comodo del popolo due vie Crucis, una delle quali serva per gli uomini, & l' altra per le donne; & quando una si pianta fuori di chiesa, se ne eriga sempre un' altra nella chiesa, qual' ora questa sia di tal capacità, che basti per non far confusione, acciò in tempo di pioggia, o d' altro impedimento si possa, non ostante, praticar così santo esercizio.

V. «Che questa pratica sia uniforme in tutti i luoghi senza alterare punto quella, che s' è osservata sin' ora ne' conventi dell' Ordine, cioè, o processionalmente da tutto il popolo sotto la direzione d' uno, o più Sacerdoti, ovvero privatamente da ogn' uno. Quando si faccia la via Crucis nel primo modo, si disponga la processione in maniera, che gli Uomini vadino separati dalle donne, cioè quelli prima, è queste dopo, con uno, o più Sacerdoti intermedi, & ad ogni stazione un Chierico, o Sacerdote legga ad alta voce la considerazione corrispondente ad ogni mistero, è stazione, & dopo recitato un Pater, & Ave, è fatto un atto di contrizione, si tiri innanzi cantandosi tra una stazione, & l' altra il Stabat Mater, & altra orazione, avvertendo tutti di contenersi con somma modestia, silenzio, & raccoglimento, mente l' esperienza dimostra, che questo santo esercizio praticato con pietà è divozione introduce à poco à poco ne' fedeli d' ogni condizione l' uso del meditare, & è la riforma de' costumi.

VI. «Che praticandosi privatamente, non è necessario recitare sei Pater, & Ave ad ogni stazione come alcuni suppongono, ma basta meditare, benchè brevemente, la passione del Signore, che è l' opera ingionta per far acquisto delle sante indulgenze; ed alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo conforme alla loro capacità, alla suddetta passione; benchè si esortino tutti, senza però obbligarli, à recitare un Pater, & Ave, ad ogni croce, è far un atto di contrizione, conforme alle' uso introdotto.

VII. «Che essendo eretta la via Crucis nella chiesa, per quel tempo dell' uffizi divini, è della santa messa, è quando in chiesa vi sia tal concorso di popolo, che possa cagionare tumulto, è disturbo, si astengano di praticarla, tanto maggiormente, che non essendovi impedimento, si devono visitare ad una ad una tutte le stazioni.

VIII. «Che dovendosi erigere la via Crucis in qualche monastero di monache, o conservatorio, non è necessario entrare nella clausura, ma basta, che un Religioso del medesimo ordine, d' età matura, è qualificato, come s' è detto nel terzo avvertimento, con

ERRATA. BIBLIOTHEC. TOR. V.

licenza dell' Ordinario, benedica le croci alle grate, & faccia una breve istruzione alle monache, ed al monastero, che si trovassero in tal monastero, o conservatorio circa il modo, con il quale è necessario di visitare le croci per partecipare dell' indulgenza, & riportarne profitto per l' anime.

XI. «Che non si pubblichi da' pulpiti ne in altra forma, è molto meno si scriva nelle cappelle, o stazioni un numero certo, è determinato dell' indulgenze, che si acquistano; poichè si è riconosciuto in più occasioni, che o per innavertenza, ed equivoco, o per trasporto di divozione, si altera, o si confonde la verità dell' indulgenze; E però basti il dire, che chiunque s' impiegherà à meditare la passione del Signore in questo santo esercizio, acquisterà per concessione de' Sommi Pontifici le stesse indulgenze, che acquisterebbe, se visitasse personalmente le stazioni della via Crucis de Gerusalemme.

X. «Per ultimo, desiderando la S. di N. Signore felicemente regnante, che sempre più si dilati questo santo esercizio à profitto di tutto il mondo cattolico, esorta tutti i parochi di qualsivoglia terra, o città, benchè in qualche terra vi si trovasse più di una parrocchia, ad arricchire i loro popoli con sì gran tesoro, introducendo nelle loro cure, o nel distretto delle medesime si profittevole divozione, senza riguardo alla maggiore, o minore distanza da una via Crucis all' altra; purchè l' erezione si faccia da un frate minore, soggetto al Ministro generale dell' osservanza, dotato dalle sopraccennate qualità, acciò instruiti i popoli del gran bene, che contiene la via Crucis, qual' ora questa sia di tal capacità, che basti per non far confusione, acciò in tempo di pioggia, o d' altro impedimento si possa, non ostante, praticar così santo esercizio.

V. «Che questa pratica sia uniforme in tutti i luoghi senza alterare punto quella, che s' è osservata sin' ora ne' conventi dell' Ordine, cioè, o processionalmente da tutto il popolo sotto la direzione d' uno, o più Sacerdoti, ovvero privatamente da ogn' uno. Quando si faccia la via Crucis nel primo modo, si disponga la processione in maniera, che gli Uomini vadino separati dalle donne, cioè quelli prima, è queste dopo, con uno, o più Sacerdoti intermedi, & ad ogni stazione un Chierico, o Sacerdote legga ad alta voce la considerazione corrispondente ad ogni mistero, è stazione, & dopo recitato un Pater, & Ave, è fatto un atto di contrizione, si tiri innanzi cantandosi tra una stazione, & l' altra il Stabat Mater, & altra orazione, avvertendo tutti di contenersi con somma modestia, silenzio, & raccoglimento, mente l' esperienza dimostra, che questo santo esercizio praticato con pietà è divozione introduce à poco à poco ne' fedeli d' ogni condizione l' uso del meditare, & è la riforma de' costumi.

VI. «Che praticandosi privatamente, non è necessario recitare sei Pater, & Ave ad ogni stazione come alcuni suppongono, ma basta meditare, benchè brevemente, la passione del Signore, che è l' opera ingionta per far acquisto delle sante indulgenze; ed alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo conforme alla loro capacità, alla suddetta passione; benchè si esortino tutti, senza però obbligarli, à recitare un Pater, & Ave, ad ogni croce, è far un atto di contrizione, conforme alle' uso introdotto.

VII. «Che essendo eretta la via Crucis nella chiesa, per quel tempo dell' uffizi divini, è della santa messa, è quando in chiesa vi sia tal concorso di popolo, che possa cagionare tumulto, è disturbo, si astengano di praticarla, tanto maggiormente, che non essendovi impedimento, si devono visitare ad una ad una tutte le stazioni.

VIII. «Che dovendosi erigere la via Crucis in qualche monastero di monache, o conservatorio, non è necessario entrare nella clausura, ma basta, che un Religioso del medesimo ordine, d' età matura, è qualificato, come s' è detto nel terzo avvertimento, con

licenza dell' Ordinario, benedica le croci alle grate, & faccia una breve istruzione alle monache, ed al monastero, che si trovassero in tal monastero, o conservatorio circa il modo, con il quale è necessario di visitare le croci per partecipare dell' indulgenza, & riportarne profitto per l' anime.

X. «Per ultimo, desiderando la S. di N. Signore felicemente regnante, che sempre più si dilati questo santo esercizio à profitto di tutto il mondo cattolico, esorta tutti i parochi di qualsivoglia terra, o città, benchè in qualche terra vi si trovasse più di una parrocchia, ad arricchire i loro popoli con sì gran tesoro, introducendo nelle loro cure, o nel distretto delle medesime si profittevole divozione, senza riguardo alla maggiore, o minore distanza da una via Crucis all' altra; purchè l' erezione si faccia da un frate minore, soggetto al Ministro generale dell' osservanza, dotato dalle sopraccennate qualità, acciò instruiti i popoli del gran bene, che contiene la via Crucis, qual' ora questa sia di tal capacità, che basti per non far confusione, acciò in tempo di pioggia, o d' altro impedimento si possa, non ostante, praticar così santo esercizio.

V. «Che questa pratica sia uniforme in tutti i luoghi senza alterare punto quella, che s' è osservata sin' ora ne' conventi dell' Ordine, cioè, o processionalmente da tutto il popolo sotto la direzione d' uno, o più Sacerdoti, ovvero privatamente da ogn' uno. Quando si faccia la via Crucis nel primo modo, si disponga la processione in maniera, che gli Uomini vadino separati dalle donne, cioè quelli prima, è queste dopo, con uno, o più Sacerdoti intermedi, & ad ogni stazione un Chierico, o Sacerdote legga ad alta voce la considerazione corrispondente ad ogni mistero, è stazione, & dopo recitato un Pater, & Ave, è fatto un atto di contrizione, si tiri innanzi cantandosi tra una stazione, & l' altra il Stabat Mater, & altra orazione, avvertendo tutti di contenersi con somma modestia, silenzio, & raccoglimento, mente l' esperienza dimostra, che questo santo esercizio praticato con pietà è divozione introduce à poco à poco ne' fedeli d' ogni condizione l' uso del meditare, & è la riforma de' costumi.

VI. «Che praticandosi privatamente, non è necessario recitare sei Pater, & Ave ad ogni stazione come alcuni suppongono, ma basta meditare, benchè brevemente, la passione del Signore, che è l' opera ingionta per far acquisto delle sante indulgenze; ed alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo conforme alla loro capacità, alla suddetta passione; benchè si esortino tutti, senza però obbligarli, à recitare un Pater, & Ave, ad ogni croce, è far un atto di contrizione, conforme alle' uso introdotto.

VII. «Che essendo eretta la via Crucis nella chiesa, per quel tempo dell' uffizi divini, è della santa messa, è quando in chiesa vi sia tal concorso di popolo, che possa cagionare tumulto, è disturbo, si astengano di praticarla, tanto maggiormente, che non essendovi impedimento, si devono visitare ad una ad una tutte le stazioni.

VIII. «Che dovendosi erigere la via Crucis in qualche monastero di monache, o conservatorio, non è necessario entrare nella clausura, ma basta, che un Religioso del medesimo ordine, d' età matura, è qualificato, come s' è detto nel terzo avvertimento, con